

specielt for visse grupper er organisationsprocenten steget markant. Forklaringen herpå kunne imidlertid være, at tjenestemandsgupperne, der traditionelt ikke tidligere har haft en høj organisationsprocent, og som ikke tidligere har anset muligheden for arbejdsløshed som stor, nu i større udstrækning ser arbejdsløsheden som et realistisk alternativ til livslang beskæftigelse. Dermed får de større interesse i at blive medlem af en arbejdsløshedskasse, hvorfor de ofte automatisk bliver medlem af en faglig organisation i kraft af den tætte sammenknytning mellem A-kasse og fagforening.

Undersøgelsen giver et meget kortfattet billede af forholdene, men giver langt fra alle forklaringer. Der savnes ligeledes en nærmere diskussion af en række metodiske forhold. Har de organiserede i større udstrækning end de ikke-organiserede deltaget i interviewundersøgelsen? Hvorledes afgrænses begrebet fagforening/fagforbund? Der sondres mellem funktionær og ikke-funktionær – hvorledes foretages denne sondring? En række ikke-funktionærgrupper har for eksempel ved de seneste overenskomstaftaler fået funktionærstatus – hvorledes er disse rubriceret? Bogen giver således ikke alle forklaringerne på det spørgsmål, som er stillet i titlen "Hvorfor stiger den faglige organisering?"

Erik Ravn

Christian Thune (red.), *Konflikternes verden 1984*, København: Akademisk Forlag, 1984, 312 s., 95,00 kr.

Dansk Røde Kors har med "Konflikternes verden 1984" udsendt første årgang af en årbog, der analyserer og dokumenterer alvorlige internationale konflikter. I årbogens artikelede redegør en række forskere fra først og fremmest universiteterne i København og Århus for problematikken omkring følgende konkrete konflikter: El Salvador, Falklandskrigen, Afrikas Horn, Libanon, Afghanistan og Nordirland. Endvidere belyses og vurderes Røde Kors' indsats generelt i fredsarbejdet og konkret i de seks konfliktområder.

Der er et oplagt behov for en mere dybtgående og nuanceret beskrivelse og analyse af aktuelle konflikter. I medierne behandles disse konflikter ofte overfladisk og på en måde, der ikke bidrager til at skabe forståelse for de tit komplicerede forhold, der betinger konflikters opståen, jfr. for eksempel Falklandskrigen, der af dagspressen herhjemme blev døbt "operette-krigen" eller "weekendkrigen", og som i første række blev præsenteret som et resultat af general Galtieris' og premierminister Thatchers personlige motiver og ambitioner.

Årbogens forfattere, der ikke har været bundet af Røde Kors' principielt neutrale linier, giver en sober orientering om en række internationale konflikter. En sådan indsigt er en forudsætning for det fredsarbejde, som blandt andet Røde Kors udfører. Samtidig rummer mange af disse konflikter, hvoraf størstedelen finder sted i den tredje verden, også et Øst-Vest perspektiv og vil derfor kunne få betydning for vor egen sikkerhed. Årbogen vil kunne bidrage til, at også dette aspekt inddrages i fredsdebatten i Danmark.

specielt for visse grupper er organisationsprocenten steget markant. Forklaringen herpå kunne imidlertid være, at tjenestemandsgupperne, der traditionelt ikke tidligere har haft en høj organisationsprocent, og som ikke tidligere har anset muligheden for arbejdsløshed som stor, nu i større udstrækning ser arbejdsløsheden som et realistisk alternativ til livslang beskæftigelse. Dermed får de større interesse i at blive medlem af en arbejdsløshedskasse, hvorfor de ofte automatisk bliver medlem af en faglig organisation i kraft af den tætte sammenknytning mellem A-kasse og fagforening.

Undersøgelsen giver et meget kortfattet billede af forholdene, men giver langt fra alle forklaringer. Der savnes ligeledes en nærmere diskussion af en række metodiske forhold. Har de organiserede i større udstrækning end de ikke-organiserede deltaget i interviewundersøgelsen? Hvorledes afgrænses begrebet fagforening/fagforbund? Der sondres mellem funktionær og ikke-funktionær – hvorledes foretages denne sondring? En række ikke-funktionærgrupper har for eksempel ved de seneste overenskomstaftaler fået funktionærstatus – hvorledes er disse rubriceret? Bogen giver således ikke alle forklaringerne på det spørgsmål, som er stillet i titlen "Hvorfor stiger den faglige organisering?"

Erik Ravn

Christian Thune (red.), *Konflikternes verden 1984*, København: Akademisk Forlag, 1984, 312 s., 95,00 kr.

Dansk Røde Kors har med "Konflikternes verden 1984" udsendt første årgang af en årbog, der analyserer og dokumenterer alvorlige internationale konflikter. I årbogens artikelede redegør en række forskere fra først og fremmest universiteterne i København og Århus for problematikken omkring følgende konkrete konflikter: El Salvador, Falklandskrigen, Afrikas Horn, Libanon, Afghanistan og Nordirland. Endvidere belyses og vurderes Røde Kors' indsats generelt i fredsarbejdet og konkret i de seks konfliktområder.

Der er et oplagt behov for en mere dybtgående og nuanceret beskrivelse og analyse af aktuelle konflikter. I medierne behandles disse konflikter ofte overfladisk og på en måde, der ikke bidrager til at skabe forståelse for de tit komplicerede forhold, der betinger konflikters opståen, jfr. for eksempel Falklandskrigen, der af dagspressen herhjemme blev døbt "operette-krigen" eller "weekendkrigen", og som i første række blev præsenteret som et resultat af general Galtieris' og premierminister Thatchers personlige motiver og ambitioner.

Årbogens forfattere, der ikke har været bundet af Røde Kors' principielt neutrale linier, giver en sober orientering om en række internationale konflikter. En sådan indsigt er en forudsætning for det fredsarbejde, som blandt andet Røde Kors udfører. Samtidig rummer mange af disse konflikter, hvoraf størstedelen finder sted i den tredje verden, også et Øst-Vest perspektiv og vil derfor kunne få betydning for vor egen sikkerhed. Årbogen vil kunne bidrage til, at også dette aspekt inddrages i fredsdebatten i Danmark.

Svagheden ved den foreliggende publikation er, at man tilsyneladende ikke helt har gjort sig klart, hvilken læserkreds, man ønsker at nå – en uklarhed, der også har sat sit præg på enkelte af artiklerne. På den ene side har redaktionen tilstræbt at gøre den populær (der er et betydeligt billedmateriale og landkort, der er stort set ingen fodnoter), på den anden side kan formatet – en blanding af analytiske artikler og dokumentation – minde om Dansk Udenrigspolitisk Årbog, som vel i første række når de grupper, der i forvejen interesserer sig for den behandlede problematik. At en væsentlig del af Årbogen, og navnlig dokumentationsdelen, går på Røde Kors' virksomhed giver endvidere bogen et lidt usammenhængende præg.

Erik Boel

Lawrence L. Whetten (Ed.), *The Present State of Communist Internationalism*, Lexington: Lexington Books, 1983, 253 s.

Bogen består af fire dele, der behandler den "nye internationalismes" historiske forudsætninger, forskelle mellem de ikke-regerende kommunistiske partier inden for internationalismen, regerende kommunistpartiers påvirkning af internationalismen samt fremtidsperspektiver. Hovedvægten er lagt på del 2 og 3.

Bogen er resultat af en ret bredt sammensat workshop, og det præger den på flere måder. Der er stor forskel på bidragenes længde, uden at det altid virker velbegrundet. Hovedparten af artiklerne er analytiske, men to om PCI og PCE er skrevet af fremtrædende partifolk (Napolitano og Azcárate), hvorfor de mere får karakter af ideologifremlæggelser. Endelig afspejler det en workshops ofte lidt tilfældige resultater, at "det tjekkoslovakiske forår" i 1968 ikke er behandlet. Vel var spørgsmålet om internationalisme ikke det væsentligste i dette partikommunistiske opbrud, men manglen er under alle omstændigheder uforståelig, også fordi denne bog indeholder elementer til en argumentation for det "tjekkoslovakiske forårs" meget gennemgribende følger for den kommunistiske internationalisme (Azcárate, p. 101).

I de konkrete analyser viser det sig, at internationalismen forstås ret bredt. I de artikler, hvor begrebet forstås overvejende ideologisk, lægges der blandt andet vægt på dets relation til begreber som partiets rolle og demokratiopfattelsen. I de øvrige artikler – og det er hovedparten – forstås begrebet både ideologisk og realpolitisk, primært i betydningen "udenrigspolitik". På den måde giver artiklerne et vist indtryk såvel af den teoretisk-ideologiske udvikling i de vigtigste kommunistiske partier som af partiernes forsøg på at placere sig i den traditionelle udenrigspolitik og skabe forbundsfæller her. Denne politiske bestræbelse omfatter også de ikke-regerende kommunistpartier.

Dette sidste tema behandles især i bogens fjerde del, der formulerer det som overgangen "fra eurokommunisme til ny internationalisme". Her behandles de seneste 2-3 års udvikling i Vesteuropa med hensyn til forholdet mellem kommunister og socialister, deres forhold til fredsbevægelsen, betydningen af den polske